

EDUCAR NO ÉS GENS SENZILL

► Montserrat Pedreira

Directora dels Estudis de Grau en Educació Infantil de la FUB

Mare, i aquí què diu?

Mim, una lletra com la meua!
El meu iogurt és de maduixa, ho posa aquí (DANONE).

Aquestes lletres diuen el nom del carrer. Aquí diu Paula (davant de la peixateria). Nens i nenes donant sentit a la informació que els envolta, arriscant intel·ligentment amb la interpretació del seu entorn a partir de les pistes que els proporciona el context i el coneixement: els dibuixos que acompanyen les paraules, els símbols que poden identificar, logotips, el suport on és escrit, algunes lletres que coneixen, les paraules que s'assemblen a...

Vivim en un món ple de lletres, lletres que volen dir coses per als adults i que encara són un misteri per als nostres infants més petits. Un misteri important per a ells, que volen fer com els grans, però també per als pares i mares, que us fixeu molt en aquestes observacions sobre el món de les paraules i que us interesseu especialment pel que fan a l'escola sobre llegir i escriure...

És molt important per a les famílies, per a l'escola i per als nens i nenes, precisament per això no podem convertir el complex procés de comprensió que és la lectura en una repetició mecànica d'exercicis de reconeixement de lletres aïllades sense context ni significat que acabi creant rebuig a la lletra escrita. Lle-

gir no és recitar l'abecedari ni saber dir el nom de les lletres, ni descodificar, que són habilitats memòristes avorrides i mancades de sentit. Llegir és interpretar, comprendre, comunicar, processos, aquests, altament gratificants i plaents. Per això, en una societat en què la lletra escrita és pertot i en tot, no ens podem permetre que els infants visquin malament la lectura. Cal que els nens i nenes sentin el desig d'aprendre i comprendre, que s'entusiasmin compartint lectures, que se sentin importants en els seus avenços personals i orgullosos de fer passos en un tema tan reconegut socialment.

Ofegar aquest desig per intentar avançar en el temps un procés que cadascú necessita fer al seu ritme no té cap mena de justificació pedagògica, només dona resposta a l'obsessió dels adults per la pressa.

(Podeu debatre directament amb les autores i autors d'aquesta secció al bloc d'educació de la FUB: <http://educaciofub.blogspot.com>).